

§ 4 er det bestemt slaaet fast, at disse prisregulerende Foranstaltninger kun kan finde Sted for de mindre bemidlede. Endydermere er det angaaende Ministeriets Sanktion indskærpet, at den kun kan gives til de Kommuner, indenfor hvilke der findes et i Forhold til Befolkningen i det hele stort Antal trængende. Det er en ret stor Indskrænkning af Kommunernes Bevægelsesfrihed, og jeg føler mig overbevist om, at det vil blive overordentlig vanskeligt for mange Kommuner at komme igennem med de Bevillinger, som findes paa denne Lov. Der skal mange Penge til i den kommende Vinter. Vi maa gøre os klart, at den kommende Vinters Nød og Elendighed blandt Smaafolk bliver langt større end tidligere. Denne Lov vil vel give Nedsættelse for visse Livsfornødenheders Vedkommende, men den giver ikke Adgang til at hjælpe i stort Omfang, naar Arbejdere, Smaakaarsfolk i det hele skal have deres Garderobe fornyet, have Underbeklædning, Fodtøj o. s. v. Der bliver kun ringe Adgang til Hjælp dertil ved de Bestemmelser, der findes i dette Lovforslag, fordi Priserne paa disse Nødvendighedsartikler er saa urimelig høje, at man ikke i Kommunerne med de 9 Kr., der nævnes i § 3, vil være i Stand til at gennemføre saadanne Foranstaltninger. Man er ligeledes ved Bestemmelsen i den nye § 4 afskaaret fra at kunne yde Hjælp til den mindre bemidlede Middelstand, som sikkert ogsaa i mange Tilfælde vilde have en Haandsrækning behov ud over de prisregulerende Foranstaltninger, som iværksættes fra Statens Side. Jeg tør altsaa slet ikke haabe paa, at denne Dyrtidslov skulde være et Udtryk for, hvad der vil være tilstrækkeligt til at hjælpe den fattige Del af Befolkningen ud over den kommende Vinters Vanskeligheder. Jeg erkender, at der ifølge dette Lovforslag kan ydes et betydeligt Beløb til Hjælp i dette Øjemed, men jeg vil, som sagt, forberede Rigsdagen paa, at det neppe bliver den sidste Dyrtidslov, vi kommer til at beskæftige os med.

Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes han har tænkt sig at stille sig overfor de Kommuner, som i god Tro til, at den Dyrtidslov, som var gældende indtil 1. Juli, vilde blive fornyet og forhaabentlig forbedret, har iværksat og fortsat dels saadanne prisregulerende Foranstaltninger, der tager Sigte paa at hjælpe de daarligst stillede, og dels almindelige prisregulerende Foranstaltninger, som de kunde foretage efter den tidligere Lov. Man kan ikke saadan pludselig standse

hermed. Mange Steder har man f. Eks. nedsat Prisen paa Rugbrød meget betydeligt. De nye Statsforanstaltninger af prisregulerende Art, som skal iværksættes efter den nye Lov, kan først træde i Kraft om to Maaneder, altsaa den 1. September. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan være Meningen, at Kommunerne pludselig skal standse de prisregulerende Foranstaltninger, som allerede længe har fundet Sted under Dyrtiden, og jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om det kan ventes, at der vil blive givet Adgang for disse Kommuner til at faa Hjælp, saaledes at Byrderne derved ikke skal bæres alene af Kommunerne. Det vilde jeg finde urimeligt, thi man kan dog hævde, at man har handlet i god Tro, da man vanskeligt kunde tænke sig, at Rigsdagen vilde begrænse det kommunale Selvstyre, som man ellers har værnet fra flere Sider og ikke mindst fra den Side, der nu har taget dette Selvstyre ud af Loven. I Tillid dertil har man handlet, som man har, i disse Kommuner, og jeg haaber derfor, at man ikke vil straffe dem med, at de selv skal bære alle Udgifterne.

Skønt jeg altsaa langt hellere havde set, at det af Folketinget vedtagne Lovforslag var blevet til Lov, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag. Det indeholder, hvad der i Øjeblikket er opnaeligt, men det indeholder paa ingen Maade alt, hvad der er og navnlig vil blive nødvendigt i den kommende Tid.

Ulrich: Det Lovforslag, som nu foreligger til Vedtagelse her i Tinget, betyder efter vor Opfattelse en ganske overordentlig Forbedring af den hidtil gældende Dyrtidslov. I Modsætning til de ærede Medlemmer, der har talt paa de Radikales og Socialdemokraternes Vegne, maa vi fra vor Side hævde, at det er en ganske overordentlig stor Forbedring af den hidtil gældende Dyrtidslov, idet de Foranstaltninger, som nu vil blive truffet ved Statens Hjælp, vil komme en Mængde Mennesker i Samfundet til gode i betydelig større Udstrækning end hidtil. Masser af Mennesker blandt Middelstanden, som hidtil ikke har faaet nogen Understøttelse, vil faa en ganske overordentlig Fordel af det her foreliggende Lovforslag. Det er underligt, at de to ærede Medlemmer, som har ført Ordet for det radikale Parti og for Socialdemokraterne, kan sige, at dette Lovforslag betyder en Forringelse af den tidligere Dyrtidslov, naar de faktisk sam-